UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Accvsationibvs, Inqvisitionibvs, Et denunciationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62915

Visual Library

DE COGNATIONE SPIRITVALI.

TITVLVS III.

CAP. I.

Inter baptizatum & levantem filios, & uxorem levantis ante carnaliter cognitam, & ſuſcipientem & patrem & matrem ſuſcepti, & ſimiliter de baptizante, ſpiritalis contrahitur cognatio. h. d. uſq. ad §. Ex confirmatione. Dom.

Bonifacius VIII.

NEdum *a* inter baptizatum & illum *b* qui eum ſuſcepit de baptiſmo; ac inter eundem baptizatum & ſuſcipientis filios & uxorem ante ſuſceptionem carnaliter cognitam ab eodem: imò etiam inter ſuſcipientem, patremque baptizati & matrem, cognationem ſpiritalem in baptiſmo contrahi jure conſtat: quæ cognatio & contrahendum matrimonium impedit, & dirimit poſt contractum. Et eadem quæ de ſuſcipiente ſunt dicta, ſunt de baptizante cenſenda.

Confirmatio frontis, inducit ſpiritualem cognationem ſicut baptiſma. h. d. Dominicus.

Ex confirmatione quoque ſeu frontis chriſmatione, ſpiritalis cognatio eisdem modis contrahitur: matrimonia ſimiliter impediens contrahenda, & dirimens poſt contracta.

CAP. II.

Compaternitas per catechiſmum contracta, impedit matrimonium, ſed non dirimit. Ioan. Andr.

a *Vide Conc. Trid. ſeſſ. 24. de refor. matr. c. 2. & B. Thom. in qu. additis. ad 3. part. q. 66. per totum: & Theol. eod. lib. 4. ſent. diſt. 42.* b *Procedit ſi ille eſt Chriſt. xxx. q. 1. c. 2. de conſ. diſt. 4. in baptiſmate. Ioan. Andr. in reg. ex eod. §. de reg.*

Idem.

PEr *a* cathechiſmum, qui præcedit baptiſmum, ſacramentorum fundamentum & januam reliquorum, cognatio ſpiritalis contrahitur: per quam contrahendum matrimonium impeditur. Vt ex prædeceſſoris noſtri Clementis Papæ tertii decretali colligitur evidenter dicendo enim, quòd talis res vix contrahendo matrimonio impedimentum afferret, velle videtur quod afferat, nam quod vix fit, fieri tamen dubium non exiſtit. In illam tamen cognationem matrimonium poſt eam contractum minimè ſeparatur.

CAP. III.

Unus tantùm intervenire debet in levatione infantis de ſacro fonte vel chriſmatione frontis: tamen ſi plures intervenint, cognationem contrahunt ſpiritalem. Et ex aliis ſacramentis cognatio non contrahitur. h. d. Dominic.

Idem.

QVamvis *b* non plures *c*, quàm unus vir, vel una mulier accedere debeant ad ſuſcipiendum de baptiſmo infantem, juxta ſacrorum canonum inſtituta: ſi tamen plures acceſſerint, ſpiritalis cognatio inde contrahitur, matrimonia contrahenda impediens, & etiam poſt contracta diſſolvens. De confirmatione inſuper, quantum ad hoc, idem judicium eſt habendum. Ex datione verò aliorum ſacramentorum cognatio ſpiritalis nequaquam oritur, quæ matrimonium impediat vel diſſolvat.

a *Vide Theolog. ſcholaſticos l. 4. ſent. diſt. 42. & beatum Thom. in quæſt. additis ad 3. part. q. 55. art. 2.* b *Vide Conc. Trid. ſeſſ. 24. de refor. matr. c. 2.* c *Vide l. ad teſtium. §. fin. ff. de teſtam.*

F I N I S.

SEXTI DECRETALIVM LIBER QVINTUS.

DE ACCVSATIONIBVS *a*, INQVISITIONIBVS, ET denunciationibus.

TITVLVS PRIMVS.

CAPIT. I.

Ex confeßione coram delegato inquirente ſuper certis criminibus deputato facta punitur confitens, licet dicat ſe prius diffamatum non fuiſſe, vel inquiſitionis capitula non habuiſſe. h. d. Dominicus.

Bonifacius VIII.

POſtquam *b* coram eo, qui contra te ſuper certis criminibus inquiſitor fuerat deputatus, eadē crimina fuiſti confeſſus, fruſtra confeſſionem tuam (quo min' puniaris ex ea, prout juſtitia ſuadebit) eo prætextu impugnare contendis, quòd ſuper eisdem criminibus non fueras antea diffamatus. Vel quòd per eundem inquiſitorem capitula ſuper quibus contra te volebat inquirere, tibi tradita non fuerunt.

a *De materia hujus tit. vide plenè per Hoſtien. in ſumma eod. tit.* b *Vide Peruſinum in c. dilecto. de appellat. & Alex. conſ. 52. lib. 3. & Fel. in c. 1. de except.*

CAP. II.

Valet inquiſitio facta ſuper veritate criminum omiſſa inquiſitione infamiæ, ſi reus præſens tacuit. h. d. ſecundum Ioan. Andr.

Idem.

SI is, cui contra te commiſſa fuerat ſimpliciter inquiſitio ſuper certis criminibus facienda; proceſſitte

rit te præſente, nec reclamante, aut quicquam ſuper hoc excipiente (infamiæ inquiſitione omiſſa) ad veritatem eorundem criminum inquirendam: proceſſum hujuſmodi ex eo quòd non fuit de infamia *a* primitus inquiſitum, ulterius impugnare nequibis.

DE HÆRETICIS.

TITVLVS II.

CAP. I.

Propter crimen hæreſis clericum in quibuſcunq; ſacris ordinibus conſtitutum, ſolus ejus Epiſcopus degradare poterit. h. d. Dominicus.

Gregorius IX. *Remen. Archiepiſcopo, & ſuis ſuffraganeis.*

QVoniam Epiſcoporum numerus ad degradationem clericorum à canonibus conſtitutus non poteſt de facili *b* convenire: Concedimus, ut ſacerdotem vel alium clericum in ſacris ordinibus conſtitutum (cùm pro hæreſi fuerit curiæ ſeculari relinquendus, aut perpetuò immutandus) convocatis Abbatibus, aliiſque prælatis & religioſis perſonis ac literatis ſuæ diœceſis, de quibus expedire videbitur, ſuus ſolus poſſit Epiſcopus degradare.

CAP. II.

Excommunicationem incurrit ſepeliens ſcienter hæreticos, vel eorum receptatores, defenſores, vel fautores, nec abſolvitur niſi exhumet eorum corpora, locus verò privatur ſepultura, hæc dicit uſq; ad §. Inhibemus. Dom.

Alexander IV.

QVicunque *c* hæreticos, credentes, receptatores, defenſores, vel fautores eorum ſcienter præſumpſerint *d* eccleſiaſticæ tradere ſepulturæ, uſque ad ſatisfactionem idoneam excommunicationis ſententiæ ſe noverint *e* ſubjacere. Nec abſolutionis beneficium mereantur *f*, niſi propriis manibus publicè extumulent *g*, & projiciant *h* hujuſmodi corpora damnatorum. Et locus ille perpetua *i* careat ſepultura.

Excommunicari debent laici publicè, vel occultè diſputantes de fide. h. d. Dominicus.

Inhibemus quoque ne cuiquam laicæ perſonæ liceat publicè, vel privatim de fide catholica diſputare. Qui verò contra fecerit, excommunicationis laqueo innodetur.

Non valet promotio hæreticorum, eis credentium, fautorum, receptatorum, & defenſorum eorum, nec filiorum ſuorum uſq; ad ſecundam generationem, ad beneficia eccleſiaſtica, vel officia publica. h. d. Dom.

Hæretici autem, credentes, receptatores, defenſores, & fautores eorum, ipſorumque filii *k* uſque ad ſecundam generationem, ad nullum eccleſiaſticum beneficium, ſeu officium publicum admittantur. Quòd ſi ſecus actum fuerit, decernimus irritum & inane.

Privati ſunt habentes beneficia eccleſiaſtica ad preces hæreticorum: & inhabiles efficiuntur ad alia obtinenda, ſi ſcienter talia receperunt. h. d. Dom.

Ad hæc quoſcunque viros eccleſiaſticos, qui ad preces hujuſmodi peſtilentium perſonarum dignitates, perſonatus, & quæcunque alia eccleſiaſtica beneficia ſunt adepti, ex nunc privamus taliter acquiſitis: volentes, quòd tales & habitis careant perpetuò, & ſi receperunt *l* illa ſcienter, ad alia vel ſimilia nequaquam in poſterum admittantur.

a *Et qualiter probari debeat infamia alicujus, vide Romanum conſ. 267. & Cardinalem conſ. 3. de teſt.* b *Nota hîc quòd propter difficultatem relaxatur juris ſolennitas: ut habes c. ſupr. eod. & l. 1. §. ſi. ff. de vent. in poſſ. mit. Font.* c *Vide Turrecrematam in ſum. de eccleſia l. 4. part. 2. cap. 21.* d *al. præſumpſerit.* e *al. noverit.* f *al. mereatur.* g *al. extumulet.* h *al. projiciat.* i *al. perpetuo.* k *vide Condiſſalvum trac. de hær. q. 22. & repertorium Inquiſ. verbo filii.* l *al. receperint.*

Nulla eſt emancipatio filiorum vel ſubditorum per hæreticos facta, etiam ſi poſtea vitium detegatur. h. d. Domin.

Illorum autem filiorum emancipationem, quorum parentes poſt emancipationem etiam hujuſmodi apparuerit ante ipſam à via veritatis ad hæreticæ ſuperſtitionis invium declinaſſe, nullius volumus eſſe momenti, velut factam de hominibus ſui juris: cùm dignum ſit, ut propter tanti atrocitatem delicti, filii eſſe in parentum hæreticorum deſierint poteſtate.

CAP. III.

Filii vel hæredes petentium in infirmitate ſua hæreticorum conſolationem, non admittuntur ad probandum, quòd non ſana mente, vel perdita loquela ſuſceperint, ſi conſtat, quòd erant ſanæ mentis, vel ſi priùs ſuſpecti, vel diffamati erant de hæreſi: aliàs admittuntur, ſcilicet per teſtes fide dignos, non ſuſpectos. hoc dicit Dominicus.

Idem *inquiſitoribus hæreticæ pravitatis.*

FIlii, vel hæredes illorum, qui dum in ægritudinis lecto decumberent, petierunt hæreticos conſolaturos, ut ab eis per manus impoſitionem conſolationem reciperent ſecundùm peſſimam conſuetudinem eorundem, ſicq; viam fuerint univerſæ carnis ingreſſi: ad probandum, quòd ipſi defuncti conſolationem illam, imò verius deſolationem non *a* ſanæ mentis effecti ſuſceperint, vel poſt perditam jam loquelam (cùm tamen moris ſit (ut dicitur) apud eos, quòd nullum taliter conſolentur, qui non ſit ſanæ mentis, & memoriam habeat ordinatam) admitti non debent: ſi dum vivebant, diffamati erant de hæreſi, vel ſuſpecti, aut legitimè conſtiterit, quòd ſanæ mentis exiſtentes hujuſmodi hæreticos petierunt. Alioquin admitti poterunt prædicti filii, vel hæredes ad probandum præmiſſa. Non tamen per uxores, filios, familiares, vel de ſuis aliquos, ſed per teſtes alios fide dignos, & ſpecialiter fidei zelatores.

CAP. IV.

Relapſi in hæreſim ſunt tradendi curiæ ſeculari, licet pœniteat eos, & ad fidem redeant: non tamen denegantur eis ſacramenta pœnitentiæ & euchariſtiæ. h. d. Domin.

Idem *eiſdem.*

SVper eo *b*, quod ſcriptum legitur, Eccleſia nulli claudit gremium redeunti: quodque ii, qui poſt abjurationem erroris, vel poſtquam ſe proprii antiſtitis examinatione purgaverint, ſi deprehenſi fuerint in abjuratam hæreſim recidiſſe, ſeculari decernuntur judicio ſine ulla penitus audientia relinquendi: cùm ſcripturæ hujuſmodi videantur ſibi invicem adverſari, quid tenendum ſit per ſedem edoceri Apoſtolicam poſtulaſtis. Nos itaque inquiſitioni veſtræ de fratrum noſtrorum conſilio reſpondemus, quòd taliter deprehenſis, etiamſi (ut dictum eſt) ſine ulla penitus audientia relinquendi ſint judicio ſeculari: ſi tamen poſtmodum pœniteant, & pœnitentiæ ſigna in eis apparuerint manifeſta, nequaquam ſunt (humiliter petita) ſacramenta pœnitentiæ, ac euchariſtiæ deneganda.

CAP. V.

Excommunicati, participes, & ſocii criminis, admittuntur in teſtes contra hæreticos, ſi ſciunt veriſimiliter veritatem deponere. h. d. Dom.

Idem *eiſdem.*

IN fidei favorem concedimus, ut in negotio inquiſitionis hæreticæ pravitatis excommunicati & participes, vel ſocii criminis ad teſtimonium admittantur: Præſertim in probationum aliarum defectum contra hæreticos, credentes, fautores, receptatores & defenſores eorum, ſi ex veriſimilibus conjecturis, & ex numero teſtium, aut perſonarum (tam deponen-

a *Quod ex verbis & actibus probatur: ut not. in l. ſi cùm dotem. §. ſin autem. ff. ſol. mat. c. hoc habet. 46. diſt. & legitimus 93. diſt.*
b *Vide Zanch. tract. de hær. c. 16.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN